

Stephanie Heremans

Načini gledanja Warburgovih Sassetija

Krajem kolovoza 1928. godine, prilikom istraživačkog boravka u Ženevi, Fritz Saxl dobija upit od Abyja Warburga o tada već nepostojećem mostu u gradu, na kojem su se nekada održavali vjerski obredi u znak sjećanja na člana obitelji Sasseti. U pismu u kojemu Warburgu šalje bibliografske podatke o članovima obitelji Sasseti, Saxl potvrđuje koliko cijeni Warburgov tekst „Posljednje upute Francesca Sassetija sinovima“ (1907.). Ovaj se rad bavi Warburgovim i Saxlovim razumijevanjem Warburgova članka te njihovim stavovima o njegovoj ulozi u cjelovitom Warburgovom korpusu, ponajprije u odnosu prema zahtjevnom načinu pisanja, prvim kritikama i recepcijama teksta te priznanju kao „metodološkom obratu“ od strane Saxla. On 1921. godine izjavljuje da publikacija sažima znakovit trenutak u Warburgovoj intelektualnoj povijesti: „od kojega svako djelo postaje sve više ljudski, a ne samo povijesni dokument“. Da bismo bolje kontekstualizirali i razumjeli njihov odnos prema Warburgovom tekstu, ovaj je rad podijeljen u tri dijela koji se kronološki protežu od početka postupka pisanja do sakupljenih saznanja o njegovom prihvatu. Najprije se ukratko kontekstualizira rad kao i fragmenti Warburgovih pisama kolegama i obitelji. Ti fragmenti ukazuju na težinu postupka pisanja te sadrže neke autorefleksivne bilješke o njegovu metodološkom značenju i domišljatosti. Nadalje, rad govori o Saxlovom razumijevanju teksta kao „prekretnici“ među Warburgovim objavljenim djelima te o posljednjem Saxlovom predavanju „Zašto povijest umjetnosti?“.